

Inklusionsundersøgelsen 2025

**Autismeforeningens årlige
inklusionsundersøgelse**

Publikationen er udgivet af:

Autismeforeningen
Taastrup Hovedgade 101
2630 Taastrup
Tlf.: 70 25 30 65
E-mail: kontor@autismeforening.dk
www.autismeforening.dk

Udgivet september 2025

Download eller se rapporten på www.autismeforening.dk.

Der kan frit citeres fra rapporten med angivelse af kilde

Indholdsfortegnelse

Indledning og hovedresultater	3
Ufrivilligt skolefravær	3
Ventetid på psykiatrisk udredning	3
Hjælp og støtte	3
Tilfredshed med skoletilbud er størst på specialskole	3
Samarbejde med skolen fungerer bedst i specialskoletilbuddene	4
Samarbejdet med eksterne instanser halter	4
Mobning og stressede børn	4
Undersøgelsesdesign	6
Undersøgelsesfelt	6
Metode	7
Datagrundlag	7
Resultater fra undersøgelsen	8
Kapitel 1: Ufrivilligt skolefravær	10
Ufrivilligt skolefravær	10
Kapitel 2: Ventetid på diagnose og støtte i skolen	13
Ventetid på diagnose og støtte i skolen	13
Ventetid på psykiatrisk udredning	13
Etablering af støtte i skolen	14
Kvaliteten af hjælp og støtte i skolen	15
Tilfredshed med skoletilbud	16
Kapitel 3: Samarbejde på tværs	19
Samarbejde mellem skole og hjem	19
Det tværfaglige og tværsektorielle samarbejde	21
Kapitel 4: Mobning og trivsel	26
Et stresset børneliv	27
Afslutning	29

Indledning og hovedresultater

Autismeforeningen har gennemført inklusionsundersøgelsen siden 2016. Undersøgelsen tager temperaturen på ufrivilligt skolefravær og autistiske børns trivsel i grundskolen.

Ufrivilligt skolefravær

Inklusionsundersøgelsen 2025 viser fortsat, at et stort antal børn har ufrivilligt skolefravær. Det samlede tal for 2025 ligger på 46,7%, og dermed er det tæt på halvdelen af respondenterne børn, der har ufrivilligt skolefravær lige nu. Det er en lille stigning siden undersøgelsen i 2024, hvor 46,1% af respondenterne svarede, at deres barn aktuelt havde ufrivilligt skolefravær. Af børn med ufrivilligt skolefravær har 22,8% været væk fra skolen i mere end 1 år, hvilket er det højeste tal, undersøgelsen nogensinde har målt.

Ventetid på psykiatrisk udredning

Inklusionsundersøgelsen 2025 viser, at langt over halvdelen af respondenterne børn, 63,1%, har ventet i 2 år eller mere på en psykiatrisk udredning. Blot 14,8% er ifølge Inklusionsundersøgelsen 2025 blevet psykiatrisk udredt inden for 1 år. Når så mange må vente to år eller længere på en psykiatrisk udredning og den efterfølgende rette hjælp, modarbejder det desværre hele idéen om tidlige og forebyggende indsatser.

Hjælp og støtte

I forhold til støtte i skolen svarer 50,7% af respondenterne i Inklusionsundersøgelsen 2025, at de ikke mener, at deres barn får den støtte, det har behov for i skoletilbuddet. Men ser vi alene på en almen klasse i folkeskolen, så er det 78,5% af respondenterne, der ikke mener, at deres barn får den støtte, det har behov for i skoletilbuddet.

Tilfredshed med skoletilbud er størst på specialskole

Både hvad angår tilfredshed med den autismespecifikke viden på barnets skoletilbud, barnets faglige udvikling og skolens evne til at understøtte barnet i at indgå i sociale fællesskaber viser undersøgelsen, at tilfredsheden er størst blandt forældre til børn på specialtilbud. I forhold til barnets faglige udvikling så viser undersøgelsen i 2025, at 25,5% af respondenterne med børn i specialskole har svaret, at de er meget utilfredse eller utilfredse med børnenes faglige udvikling.

Til sammenligning svarer hele 52,3% af forældrene til børn i en almen klasse i folkeskolen, at de er utilfredse eller meget utilfredse med barnets faglige udvikling. Hvad angår vurderingen af hvor god skolen er til at understøtte barnet i at indgå i sociale fællesskaber på skolen, svarede 16,5% af forældre til børn på specialskole, at de er utilfredse eller meget utilfredse mod 58,5%, der svarede, at de er tilfredse eller meget tilfredse. Og blandt forældre til børn i en almen klasse i folkeskolen svarer 49,2%, at de er utilfredse eller meget utilfredse med skolens understøttelse af barnets socialisering. 23% af respondenterne svarede, at de er tilfredse eller meget tilfredse. Generelt er tilfredsheden blandt forældre til børn i specialskoletilbud højere end blandt de andre forældregrupper.

Samarbejde med skolen fungerer bedst i specialskoletilbuddene

I Inklusionsundersøgelsen 2025 svarede 55% af respondenterne, at de oplever et godt eller et meget godt samarbejde med deres barns skoletilbud, i undersøgelsen fra 2024 lå dette tal på 58,6%. Tallene viser derfor et lille fald i tilfredsheden fra sidste år til i år, men stadig at der er en generel oplevelse af godt samarbejde mellem forældre og skole. Oplevelsen af hvor godt samarbejdet fungerer varierer fra skoletilbud til skoletilbud. Blandt respondenterne, hvis børn går i en almen klasse i folkeskolen, svarede 35,4%, at de har et godt eller meget godt samarbejde, 56,3% af respondenterne med børn i specialklasse svarede, at de oplever et godt eller meget godt samarbejde med skoletilbuddet. For forældre til børn i en specialskole svarede knap 76%, at de har et godt eller et meget godt samarbejde med skolen.

Samarbejdet med eksterne instanser halter

I forhold til det konkrete samarbejde med eksterne instanser, herunder PPR, svarede 47,1% af respondenterne i Inklusionsundersøgelsen 2025, at samarbejdet er dårligt eller meget dårligt. 53,1% mener, at der mangler autismespecifik viden hos PPR. Der kan således være en sammenhæng mellem forældrenes oplevelse af autismespecifik viden hos de fagpersoner, der skal yde hjælp og støtte, og så oplevelsen af kvaliteten i samarbejdet. Når det handler om det tværfaglige samarbejde omkring barnet i skolen, svarer 36,1% af respondenterne, at de oplever, at det tværfaglige samarbejde i barnets skoletilbud fungerer. 29,9% svarer, at de ikke oplever at samarbejdet på tværs i barnets skoletilbud fungerer.

Mobning og stressede børn

I Inklusionsundersøgelsen 2025 oplyser 19,6%, at deres barn udsættes for mobning i skolen. Der ses en overvægt af psykisk mobning, hvor 67,7% af respondenterne svarede ja til, at deres barn er udsat for

psykisk mobning. At barnet stresses og presses i skolen og afreagerer derhjemme, oplever 70,6% af respondenterne.

Undersøgelsesdesign

Den årlige inklusionsundersøgelse har Autismeforeningen foretaget siden 2016. Dette års undersøgelse baseres grundlæggende på tidligere års spørgeskema og struktur. De sidste par års fokus på mere synliggørelse af nogle af de særligt udfordrede områder omkring ufrivilligt skolefravær og skolebørns trivselsproblemer er fortsat i dette års undersøgelse. Det handler blandt andet om, hvorvidt forældre til autistiske børn oplever, at det tværfaglige og tværsektorielle samarbejde fungerer. Det handler om, hvorvidt der er et behov for løft i kvaliteten af den sammenhængende, tværfaglige/tværsektorielle og helhedsorienterede indsats. Dette afsnit er inddelt således, at den første del tager udgangspunkt i undersøgelsens genstandsfelt. Anden del tager udgangspunkt i metodiske overvejelser. Tredje del tager udgangspunkt i undersøgelsens datagrundlag og empiri. Disse afsnit vil danne grundlag for en grundigere gennemgang af inklusionsundersøgelsens resultater i de efterfølgende kapitler.

Undersøgelsesfelt

Ufrivilligt skolefravær (tidligere betegnet skolevægring) samt generel mistrivsel blandt elever i grundskolen er stadig stigende. Denne undersøgelse har fokus på ufrivilligt skolefravær blandt autistiske børn, og hvilke problemstillinger det medfører for familierne og børnene i hverdagen. Ofte modtager Autismeforeningen henvendelser fra vores medlemmer, som på forskellig vis oplever at stå alene med et barn, der enten står helt uden skoletilbud, har skolefravær i længere perioder, eller hvor tiden fra mistanken om at barnet har kognitive udfordringer, og til at barnet er psykiatrisk udredt, er alt for lang. Det har ofte store konsekvenser for familierne. Undersøgelsen har været lavet siden 2016, med undtagelse af året 2020, grundet COVID-19 nedlukningen. Dette års undersøgelse vil trække på tidligere års fund. For at få et så retvisende billede af den aktuelle trivsel blandt autistiske børn som muligt har spørgeskemaundersøgelsen været sendt ud via Autismeforeningens nyhedsbrev til foreningens medlemmer samt blevet delt på et internt forum for foreningens frivillige, og undersøgelsen er ligeledes blevet delt på foreningens Facebook-side. Det er derfor ikke nødvendigvis medlemmer af Autismeforeningen, der alene har besvaret spørgeskemaet. Det har været vigtigt at nå så bredt ud i befolkningen som muligt, så alle, der har et barn med autisme på grundskoleniveau, havde mulighed for at besvare spørgeskemaet. Dette har betydning for vores mulighed for at komme med et retvisende billede af, hvor stort et problem ufrivilligt skolefravær er, og hvordan det står til med trivslen blandt børn med autisme. Der er altid stor

interesse for at besvare spørgeskemaet, og der har således aldrig været færre end 1000 respondenter. Dette ses i nedenstående tabel. Opbygningen af spørgeskemaet fokuserer på forskellige problematikker centreret om betydningen og konsekvensen af de inkluderende læringsmiljøer i grundskolen. En inklusionstanke som har haft og fortsat har stor betydning for børn med autisme. Spørgeskemaet indeholder derfor flere emner og svarkategorier, da det giver respondenterne mulighed for at svare så konkret som muligt. I spørgeskemaet har der ved de fleste svarkategorier været mulighed for at uddybe sit svar med en kommentar, hvis respondenterne har ønsket dette.

År	2016	2017	2018	2019	2021	2022	2023	2024	2025
Antal respondenter	1019	1634	1139	1401	1126	1018	1241	1358	1405

Metode

Der opstår metodiske overvejelser i forbindelse med udsendelse af årets spørgeskema, og hvervningen af respondenter. Da undersøgelsen sendes ud via Autismeforeningens eget nyhedsbrev til medlemmerne og deles med foreningens frivillige samt deles på vores Facebookside, vil det ikke være muligt at vide, hvem der besvarer spørgeskemaet, og om der er gengangere fra tidligere år. Denne problematik er vi opmærksomme på i opgørelsen af resultaterne. Ligeledes har spørgeskemaet kunnet videregives fra Facebook for at få et så bredt grundlag som muligt. Dog kan vi konstatere, at størstedelen af respondenterne kommer fra Autismeforeningens egne medlemmer, idet langt hovedparten af besvarelseserne kom efter i første omgang at have været sendt ud i foreningens nyhedsbrev til udelukkende medlemmer. Med undersøgelsen kan vi få en indikation på, hvor stor en udfordring ufrivilligt skolefravær er, og om der er nogle indikatorer på, at antallet af børn med ufrivilligt skolefravær er stigende, stabilt eller faldende. I de metodiske overvejelser ligger også ønsket om at kunne finde tendenser på området og belyse problematikker, som vi dagligt får henvendelser om fra vores medlemmer. Respondenterne er forældre til børn med autisme. De vil gennem rapporten enten være benævnt forældre eller respondenter. Undersøgelsesdesignet i årets inklusionsundersøgelse er baseret på undersøgelsen fra 2024.

Datagrundlag

I årets inklusionsundersøgelse har 1405 respondenter deltaget. Tallet ligger stabilt på over 1000 besvarelses, og er ligeledes lidt højere end nogle af de foregående år, og dette betragtes som et tilfredsstillende

grundlag. Besvarelsene er indkommet fra hele landet med en overvægt i Region Hovedstaden og Region Sjælland. Kønsmæssigt fordeler besvarelsene sig på 60,8% drenge, 37,6% piger, og 1,7% har svaret andet. Børnenes alder fordeles jævnt med en overvægt i udskolingen 7.-9. klasse med 35,9%, mellemtrin på 30,7%, indskolingen på 26,5% og 10. klasse på 6,9%. En overvægt af respondenternes børn går enten i specialklasse på almindelig folkeskole (21,1%) eller i en almen folkeskoleklasse (27,4%). Denne gruppe udgør 48,5% af besvarelsene. For børn på specialske udgør andelen 25,7%. Resten af respondenterne er fordelt mellem efterskole, behandlingsskole, hjemmeundervisning eller uden skoletilbud. Ift. hvornår respondenternes børn er blevet diagnosticeret, så er den største gruppe her de børn, som er diagnosticeret i indskolingen, den udgør 32%.

Besvarelsene vil danne grundlag for redegørelse omkring undersøgelsens resultater samt belysning af de tendenser og den udvikling, som undersøgelsen viser omkring ufrivilligt skolefravær og mistrivsel blandt børn med autisme. Da undersøgelsen grundet COVID-19 nedlukningen ikke blev gennemført i 2020, udelades dette år, selvom det ikke eksplicit vil fremgå under hvert afsnit, men bagudrettede undersøgelsesresultater benævnes 2016-2024.

Resultater fra undersøgelsen

I følgende kapitler gennemgås resultater fra årets undersøgelse. Resultaterne fra i år vil blive sammenlignet med resultaterne fra undersøgelsen i årene 2016-2024.

Første kapitel vil omhandle den generelle udvikling i ufrivilligt skolefravær for årene 2016-2025.

I kapitel 2 fremlægges resultater omkring ventetid på psykiatrisk udredning og ventetid på etablering af relevant støtte i barnets skoletilbud.

Kapitel 3 omhandler respondenternes oplevelse af, hvordan det tværfaglige og tværsektorielle samarbejde fungerer. Hvordan er forældrenes oplevelse af en sammenhængende og helhedsorienteret indsats i det tværfaglige og tværsektorielle samarbejde omkring barnet.

I kapitel 4 fremlægges de resultater, der henviser til spørgsmål fra undersøgelsen om mobning og trivsel, og barnets reaktionsmønster hjemme og i skolen.

Kapitel 1: Ufrivilligt skolefravær

Ufrivilligt skolefravær

Nedenstående tabel viser inklusionsundersøgelsens resultater 2016-2025 på spørgsmålet, om barnet aktuelt har ufrivilligt skolefravær. Alle ja-kategorierne er talt sammen i bunden for at kunne give et samlet overblik over, hvor mange af respondenternes børn med autisme, som aktuelt har ufrivilligt skolefravær i større eller mindre grad. Begrebet ufrivilligt skolefravær defineres som værende barnets forsvar mod oplevet ubehag og/eller eksklusion fra skolen.

"Har dit barn ufrivilligt skolefravær nu?":

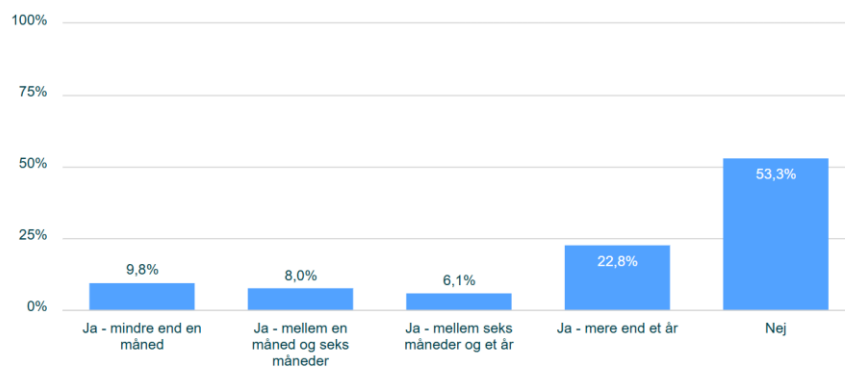
	2016	2017	2018	2019	2021	2022	2023	2024	2025
Nej	72%	67%	65%	65%	55%	51%	54,8%	53,9%	53,3%
Ja – i mindre end 1 måned	8%	7%	7%	6%	13%	17%	12,5%	9,6%	9,8%
Ja – 1-6 mdr.	8%	10%	9%	8%	8%	8%	9,3%	7,1%	8%
Ja – 6-12 mdr.	5%	6%	6%	6%	6%	6%	7,2%	9%	6,1%
Ja – mere end 12 mdr.	7%	9%	14%	15%	18%	18%	15,9%	20,4%	22,8%
Ja - samlet	28%	33%	35%	35%	45%	49%	44,9%	46,1%	46,7%

Det samlede tal for 2025 på antallet af autistiske børn, der aktuelt har ufrivilligt skolefravær, ligger på 46,7%, og dermed er det tæt på halvdelen af respondenterne. Det samlede antal er gået lidt op og ned de sidste par år, men den overordnede udvikling i tallene er, at antallet af børn med ufrivilligt skolefravær er stigende, og siden 2016 er der sket en stigning på hele 18,7 procentpoint, hvilket betyder en stigning på

66,8%. Stigningen i antallet af autistiske børn med ufrivilligt skolefravær er meget bekymrende, men desværre ikke overraskende.

I undersøgelsen fra 2025 svarer 22,8% af respondenterne at deres barn har haft ufrivilligt skolefravær i mere end 1 år. I 2024 lå dette tal på 20,4% af respondenterne. Tallet fra i år er det højeste, vi har set, i undersøgelsen nogensinde. I 2021 og 2022 lå dette tal på 18%. Det viser en tendens til, at antallet af børn med langvarigt ufrivilligt skolefravær er stigende. I 2016 svarede 7% af respondenterne, at deres barn har haft ufrivilligt skolefravær i mere end 1 år, og i 2019 var tallet 15%. Alene det seneste år fra 2024-2025 ligger stigningen på 2,4 procentpoint, hvilket betyder en stigning på 11,8%, fra 20,4% i undersøgelsen fra 2024 til nu 22,8% i 2025.

Har dit barn ufrivilligt skolefravær (skolevægring) nu?

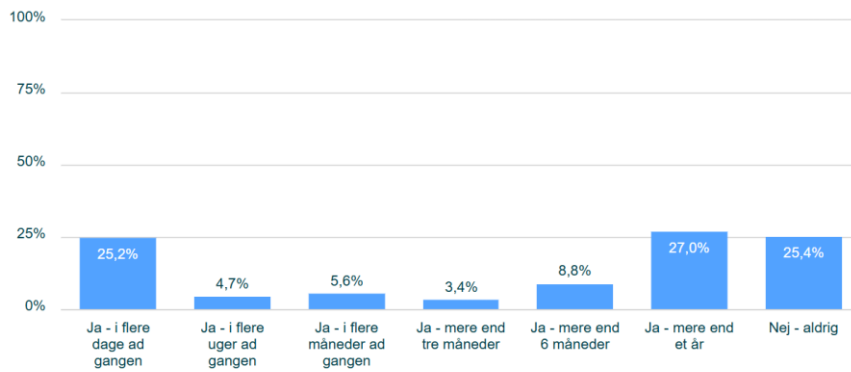

I undersøgelsen spørges der også ind til, hvor mange af respondenterne børn, som tidligere har oplevet ufrivilligt skolefravær på et tidspunkt i løbet af deres skoletid i kortere eller længere perioder. Her er det samlede procenttal for de respondenter, hvis børn på et tidspunkt har oplevet ufrivilligt skolefravær i kortere eller længere perioder, 74,7%, og 25,4% svarer, at det har de aldrig oplevet. I forhold til hvor lange perioder børnene har oplevet ufrivilligt skolefravær, så er der flest respondenter, hvis børn har oplevet det i mere end 1 år – her er tallet 27%.

Ufrivilligt skolefravær har store konsekvenser for de familier, hvor børnene ikke kommer i skole. I 2021 stod 1% af respondenterne børn uden skoletilbud. I 2025 er dette tal steget til 3,1%. Det bekymrende er,

at der sker en stigning i antallet af autistiske børn, der ikke modtager undervisning, som de har krav på.

Har dit barn tidligere haft ufrivilligt skolefravær (skolevægring - defineret som barnets forsvar mod oplevet ubehag og/eller eksklusion) i perioder? ☐

Kapitel 2: Ventetid på diagnose og støtte i skolen

Ventetid på diagnose og støtte i skolen

Vi ved, at tidlig indsats er med til at forebygge udviklingen af ufrivilligt skolefravær. Ofte udvikles ufrivilligt skolefravær i tiden, fra barnet begynder at udvise tidlige tegn på mistrivsel, og til barnet bliver udredt i børne- og ungepsykiatrien.

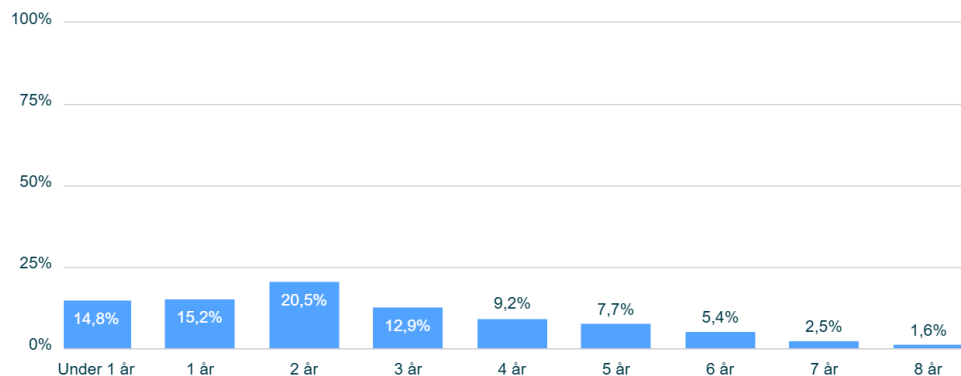
I Inklusionsundersøgelsen 2025 ønsker Autismeforeningen igen at undersøge respondenternes oplevelse af ventetiden, fra de selv gjorde opmærksom på barnets mistrivsel, og til barnet var udredt for autisme. I undersøgelsen fra i år er der også for første gang spurgt ind til hvor barnet er blevet udredt, altså om det er i det offentlige eller i det private for at give en indikation på hvor de fleste af respondenternes børn er udredt.

Hos autistiske børn ses angst og depression ofte som følgetilstande og kan forstås som en konsekvens af et overbelastet nervesystem, hvor langvarig stress spiller en væsentlig rolle. Autismeforeningen modtager dagligt henvendelser fra forældre til børn, der enten venter på psykiatrisk udredning eller ikke får den nødvendige støtte. Først når barnet er udredt og har fået en diagnose, bliver adgangen til hjælp og støtte som regel lettere.

Ventetid på psykiatrisk udredning

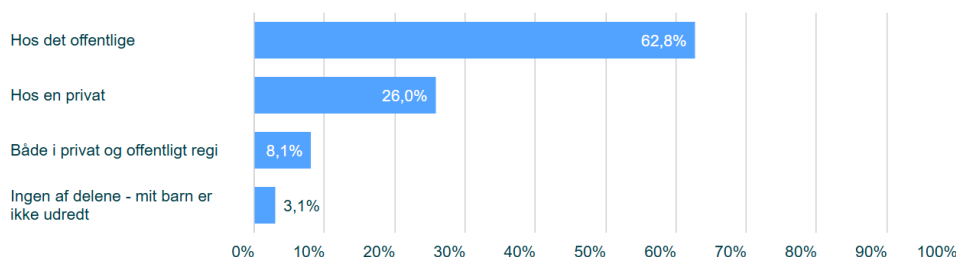
På spørgsmålet om ventetid fra forældrene gjorde skolen/dagtilbuddet opmærksom på deres barns udfordringer, og til barnet var psykiatrisk udredt for autisme, var det kun 30% af respondenterne, der var udredt på under 2 år. I Inklusionsundersøgelsen fra 2024, var dette tal 31% af respondenterne. 14,8% blev udredt inden for 1 år i undersøgelsen fra 2025, mens dette tal lå på 16,6% i 2024. Det betyder, at vi ser en lille stigning i ventetiden på en udredning fra 2024 til 2025. Det betyder at langt over halvdelen af børnene, 63,1%, har ventet i 2 år eller mere på en psykiatrisk udredning for autisme. Dette tal var i 2024 56,6%, så vi ser i undersøgelsen for i år, at der er stigende ventetid på udredning.

Hvor længe gik der fra, du gjorde skolen/dagtilbuddet opmærksom på, at dit barn havde udfordringer, til barnet fik en autismespektrum diagnose? ☐

I Inklusionsundersøgelsen 2025 har vi spurgt ind til noget nyt; hvor respondenternes børn er blevet udredt. Det gør vi for at forsøge at tegne et billede af hvor de fleste udredes. 62,8% af respondenterne har svaret at deres barn er udredt i det offentlige, mens 26% af respondenterne har svaret at deres barn er udredt i det private, og 8,1% af respondenterne har svaret at deres barn er udredt både i det offentlige og i det private.

Hvor blev dit barn udredt? ☐

Etablering af støtte i skolen

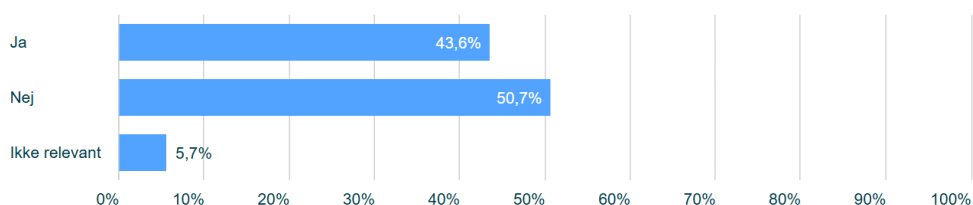
På spørgsmålet om hvor længe der gik, fra respondenterne gjorde barnets skoletilbud opmærksom på, at barnet havde behov for autismespecifik støtte, til barnet begyndte at modtage støtte, svarede 49,5% af respondenterne, at de fik tilbudt støtte på under 2 år. I 2024 svarede 50,8%, at de modtog støtte på under 2 år, så her ser vi desværre et lille fald i hvor hurtigt man modtager støtte. De, der modtager støtte

inden for det første år, ligger på 33,2%, dette tal var i 2024 på 36,6%. 24,5% af børnene venter 2 år eller mere på støtte. 22,3% af respondenternes børn får ingen støtte i deres skoletilbud mod 19,7% i undersøgelsen fra 2024.

Kvaliteten af hjælp og støtte i skolen

Vi har spurgt respondenterne, om de mener, at deres barn får den støtte, det har behov for i sit skoletilbud.

Får dit barn den støtte, det har behov for i skoletilbuddet?

Her svarer 50,7% af respondenterne, at de ikke mener, at deres barn får den støtte, det har behov for. I 2024 lå tallet på 47,9%. Tallet for hvor mange børn, som ikke får den støtte, de har behov for, er altså steget.

På spørgsmålet om barnet får den støtte, det har behov for i sit skoletilbud, er der stor forskel på besvarelserne, hvis man ser på, hvilken skole, barnet går på.

For børn i en almen klasse i folkeskolen svarer 18,3%, at de oplever, at barnet får den støtte, de har behov for, tallet lå på 19,9% i 2024. For børn i specialklasserækkerne svarer 53,6, at de får den støtte, de har behov for, tallet lå på 58% i 2024. 44,5% svarer, at de ikke modtager den støtte, der er behov, når deres barn går i specialklasse på en almindelig folkeskole mod 39,2% i 2024. For børn på specialskole svarer 68,7%, at de får den støtte, det tal ligger tæt op ad tallet fra 2024 på 68,4%. De, der ikke mener, at barnet får den nødvendige støtte, når barnet går på en specialskole, udgør 27,1% mod 28,4% i 2024. Selvom tallene i årets undersøgelse ligger meget tæt på tallene fra sidste år i 2024, så viser tallene stadig, at der således igen i år er en signifikant forskel på, om barnet får den støtte, det har behov for, afhængigt af barnets skoletilbud. Samtidig ser vi desværre også tilfredsheden med barnets

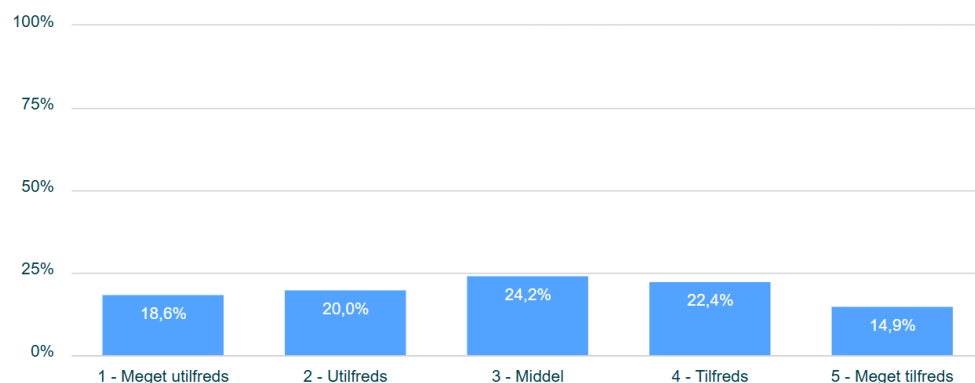
støtte er faldende langt de fleste steder, så selvom tilfredsheden er højest på de specialiserede tilbud, så er tilfredsheden over en bred kam faldet nogle procentpoint fra sidste år til i år.

Tilfredshed med skoletilbud

Forældrene er blevet spurgt til tilfredshed med deres barns skoletilbud på disse 4 parametre: Barnets faglige udbytte, skoletilbuddets evne til at understøtte barnet i at indgå i sociale fællesskaber, tilfredshed omkring skoletilbuddets autismespecifikke viden og tilfredshed med skoletilbuddet ift. forældresamarbejde.

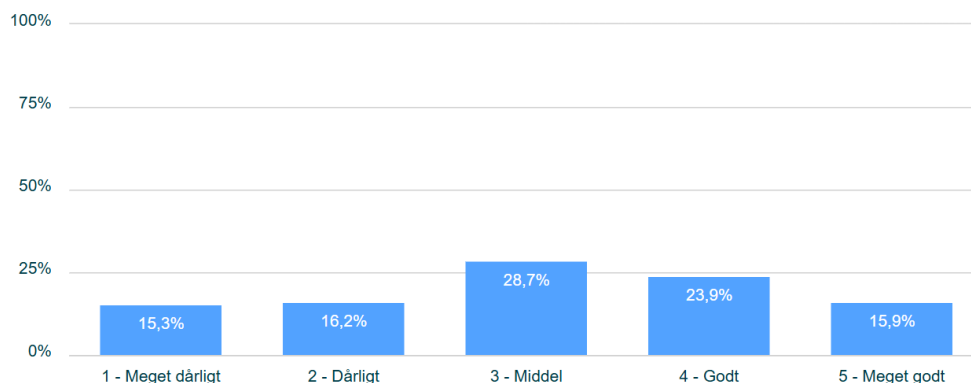
Første spørgsmål handlede om, hvor tilfredse forældrene er med barnets skoletilbud i forhold til faglig udvikling. Her har 37,3% af respondenterne svaret, at de enten er tilfredse eller meget tilfredse med deres barn skoletilbud ift. faglig udvikling. 18,6% af respondenterne har svaret, at de er meget utilfredse.

Hvor tilfreds er du med dit barns skoletilbud i forhold til faglig udvikling? - Undlad at svare, hvis barnet ikke er i et skoletilbud [↗](#)

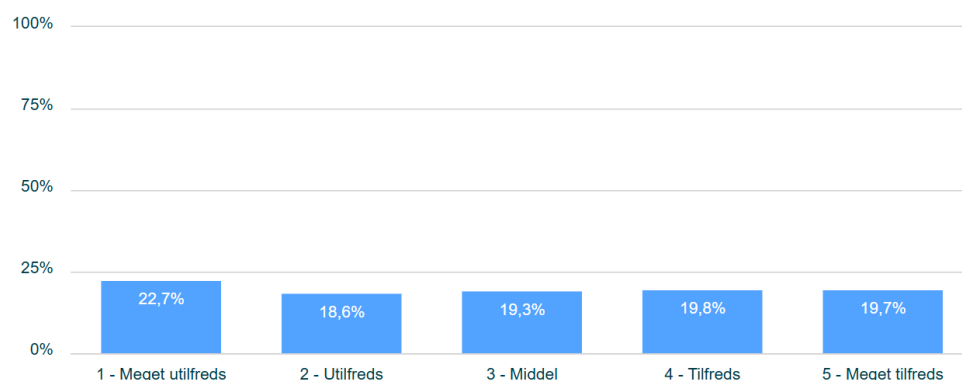
Herefter svarede forældrene på tilfredshed ift. skoletilbuddets evne til at understøtte barnet i at tilgå sociale fællesskaber, her ses en fordeling hvor 15,3% af respondenterne er meget utilfredse med, hvordan skoletilbuddet understøtter barnet i at indgå i sociale fællesskaber mod 14% i undersøgelsen fra 2024. 15,9% af respondenterne svarede, at de er meget tilfredse mod 18,1% i undersøgelsen 2024. Så her ser vi en stigning i utilfredsheden.

Hvor godt understøtter skoletilbuddet dit barn i at tilgå ønskede sociale fællesskaber? - ☐ Undlad at svare, hvis barnet ikke er i et skoletilbud

Dernæst har respondenterne svaret på tilfredshed med skoletilbuddets autismespecifikke viden. I undersøgelserne de sidste par år, har vi konsekvent set en relativ stor tilfredshed fra respondenterne ift. skoletilbuddets autismespecifikke viden. I år er der fortsat en relativ stor tilfredshed med skoletilbuddets autismespecifikke viden. Der er 22,7% af respondenterne, der svarer meget utilfreds, mod 20,4% i 2024. Til det fjerde parameter omkring tilfredshed med skoletilbuddet ift. forældresamarbejde, svarer 31,5% at de er meget tilfredse, mens 10,1% svarer at de er meget utilfredse.

Hvor tilfreds er du med dit barns skoletilbud i forhold til autismespecifik viden? - ☐ Undlad at svare, hvis barnet ikke er i et skoletilbud

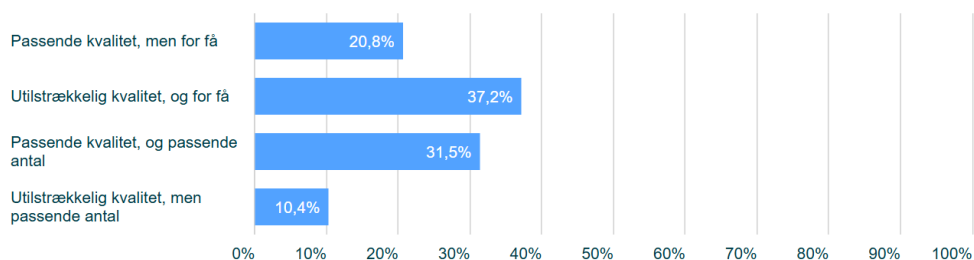

Nogle autistiske skolebørn visiteres til støttetimer som en del af den støtte, deres skoletilbud kan give. I Inklusionsundersøgelsen 2025 har 317 respondenter angivet, at deres barn modtager støttetimer i skoletilbuddet. For denne gruppe af børn svarer 31,5% af respondenterne, at de mener, at støttetimerne er af passende kvalitet og passende antal. I 2024 var tallet knap 29,4%. Der er 37,2%, der svarer,

at støttetimerne er af utilstrækkelig kvalitet og for få, her lå tallet på 38,2% i undersøgelsen fra 2024.

Ser vi på fordelingen mellem almen klasse i folkeskolen, specialklasse, specialskole og behandlingsskole, ligger overvægten af respondenterne, som har svaret, at støttetimerne er af utilstrækkelig kvalitet, og for få i antal, i gruppen almen klasse i folkeskolen. Her har 55% af respondenterne svaret, at støttetimerne er af utilstrækkelig kvalitet og for få i antal. Ift. respondenterne, hvis børn går i en specialklasse på almindelig folkeskole, så har 30,4% her svaret, at støttetimerne er af passende antal og passende kvalitet. For respondenterne med børn på specialskoler har 53,4% svaret, at støttetimerne er af passende antal og passende kvalitet. For respondenterne med børn på behandlingsskoler har 63,2% svaret, at støttetimerne er af passende antal og passende kvalitet. Tilfredsheden med støttetimernes kvalitet og antal stiger i takt med specialiseringsgraden af skoletilbud, og det er ikke overraskende.

Hvordan oplever du kvaliteten af dit barns støttetimer? (undlad at svare hvis barnet ikke modtager støttetimer)

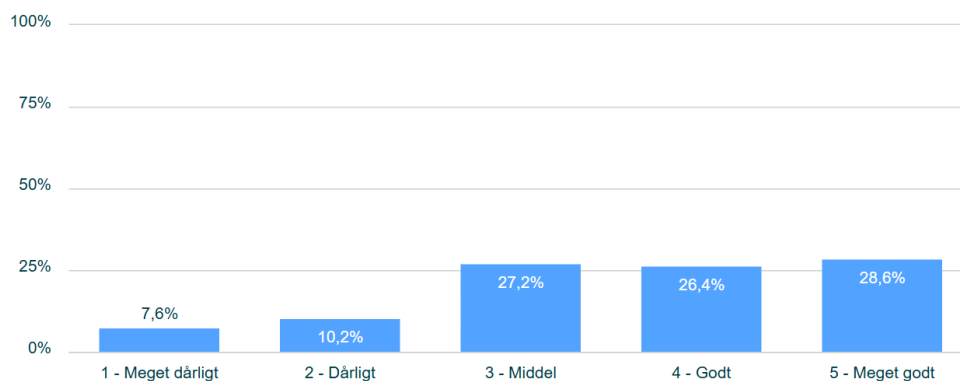
Kapitel 3: Samarbejde på tværs

Samarbejde mellem skole og hjem

I Inklusionsundersøgelsen 2025 undersøger vi igen i år respondenternes oplevelse af samarbejde på tværs. Der spørges i første omgang til oplevelsen af samarbejde med barnets skoletilbud. Da der ofte er mange samarbejdsflader, spørger vi dernæst til det tværfaglige samarbejde mellem hjemmet, skolen og PPR.

Mange børn udredes psykiatrisk for autisme i den skolemodne alder, og derfor spørger vi også til sidst til oplevelsen af det tværsektorielle samarbejde med inddragelse af kommune og børne-/ungepsykiatri. Dette gør vi, fordi viden kan gå tabt i overgange mellem forskellige institutioner, og det at kunne samarbejde på tværs og dele erfaringer mellem familien og de forskellige faggrupper, der er involveret, har i sidste ende betydning for, hvordan barnet kan trives i sin hverdag. Forældrene blev først bedt om at vurdere samarbejdet med barnets skoletilbud. Svarene ses i tabellen nedenfor.

Hvordan oplever du generelt samarbejdet med dit barns skoletilbud? - Undlad at svare, ☐ hvis barnet ikke er i et skoletilbud

I årets inklusionsundersøgelse svarer 55%% af forældrene, at de oplever et godt eller et meget godt samarbejde med deres barns skoletilbud, i 2024 lå dette tal på 58,6%. 6,8% af respondenterne svarede i 2024, at samarbejdet er meget dårligt. I undersøgelsen fra i år

svarer 7,6% af respondenterne, at forældresamarbejdet med skoletilbuddet er meget dårligt.

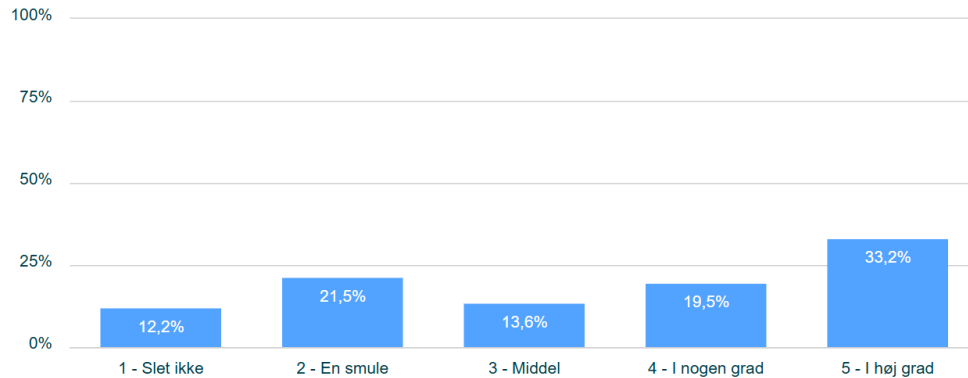
I kommentarsporene tegner der sig et tydeligt billede af stor variation i forældrenes oplevelser med skolesamarbejdet. Nogle udtrykker stor tilfredshed og taknemmelighed over et velfungerende samarbejde, mens andre deler dybt frustrerende erfaringer. Særligt kommenterer flere at samarbejdet er blevet bedre efter et skoleskift til et mere specialiseret tilbud. Blandt de forældre, der beskriver samarbejdsproblemer, peger de fleste på gennemgående udfordringer: manglende viden og forståelse hos skolens personale, hyppige udskiftninger blandt medarbejdere, begrænsede ressourcer – og særligt en utilstrækkelig kommunikation og manglende opfølgning fra skolens side.

Dertil kommer en oplevelse af, at hverken barnet eller forældrene bliver lyttet til eller forstået. Forældrene savner konkrete tiltag og løsningsforslag, der kan skabe reelle forbedringer i barnets trivsel og skoledag.

Et velfungerende samarbejde mellem skole og hjem er afgørende for at skabe en fælles forståelse af barnets behov og udfordringer. Forældrene har en unik indsigt i deres barn og kan bidrage med vigtig viden, som bør inddrages aktivt i tilrettelæggelsen af skoledagen. Når skole og forældre samarbejder åbent og respektfuldt, styrkes muligheden for at finde løsninger, der faktisk virker – til gavn for barnet.

I år spørger vi i undersøgelsen igen ind til respondenternes oplevelse af, hvorvidt deres autismespecifikke viden i relation til barnet inddrages. 11,4% af respondenterne svarede i 2024, at de slet ikke føler, de bliver inddraget. I undersøgelsen i år ligger dette tal på 12,2%. Samtidig var der i 2024 34,7%, der oplevede at blive inddraget i høj grad, dette tal ligger i undersøgelsen fra i år på 33,2%.

I hvor høj grad oplever du, at dit barns skoletilbud inddrager din viden om dit barn samt din viden om autismspektrum forstyrrelse? - Undlad at svare, hvis barnet ikke er i et skoletilbud

Når barnet med autisme kommer i mistrivsel, og som konsekvens heraf forsøger at undgå at komme i skole, påhviler det forældrene at sørge for, at barnet i den skolepligtige alder møder i skole. Det kan for forældre til et barn med autisme ofte være en umulig opgave, hvis fokus alene er på forældrenes løsning af udfordringen med at få barnet i skole.

Det skal gerne være et samarbejde, hvor skolen også formår at tage imod barnet, så det bliver nemmere for forældrene at få barnet afsted om morgenen. I undersøgelsen har vi spurgt forældrene, om de føler, at skoletilbuddet pålægger dem et ansvar i forbindelse med barnets udfordringer, som fx med at komme i skole. 30,9% af respondenterne svarer, at de føler, skoletilbuddet lægger for meget ansvar over på dem, tallet lå på 26,9% af respondenterne i 2024. 53,1% af respondenterne synes, at der pålægges tilpas ansvar, det tal lå på knap 47,5% i 2024, mens 3,6% oplever, at der lægges for lidt ansvar over på dem, dette tal lå på 4% i undersøgelsen fra 2024. Opdeler vi besvarelsenerne til dette spørgsmål og kigger på en almen klasse i folkeskolen, specialklasse og specialskole, så svarer 17,6% på specialskole ja til, at de pålægges for meget ansvar, og 24,3% i specialklasse svarer ja til, at de pålægges for meget ansvar. Den signifikante forskel ses hos respondenterne til børn i en almen klasse i folkeskolen. Her svarer 46%, at de føler, at de pålægges for meget ansvar.

Det bekræfter de foregående fund i undersøgelsen, som tegner et billede af, at udfordringerne er størst i en almen klasse i folkeskolen.

Det tværfaglige og tværsektorielle samarbejde

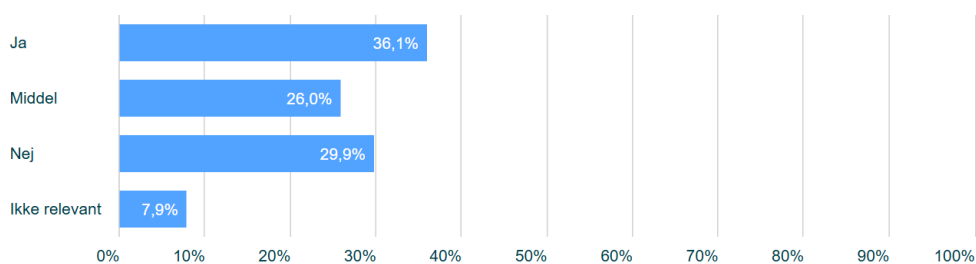
For autistiske børn kan der i perioder være mange forskellige fagprofessionelle involveret. Det gælder særligt i den fase, hvor barnet udviser tegn på mistrivsel, men endnu ikke er psykiatrisk udredt.

Familien vil typisk have kontakt til skole, fritidstilbud og lignende, og på skolen kan der inddrages både støttepædagog, inklusionspædagog og Pædagogisk Psykologisk Rådgivning (PPR). PPR får ofte en mere central rolle i forbindelse med psykologisk udredning og fungerer desuden som konsulenter, når der skal findes løsninger på barnets udfordringer. Når barnet henvises til udredning i børne- og ungepsykiatrien, kan også den privatpraktiserende læge og kommunens børne- og ungeforvaltning være involveret – blot for at nævne nogle af de væsentligste samarbejdsflader for familierne.

I Inklusionsundersøgelsen 2025 har vi igen i år spurgt til forældrenes oplevelse af det tværfaglige samarbejde med barnets skoletilbud, samarbejdet med PPR og oplevelsen af autismspecifik viden hos PPR. Vi har også spurgt til oplevelsen af det tværsektorielle samarbejde, når institutioner skal samarbejde på tværs. Hvordan oplever forældrene dette samarbejde, og hvordan bliver de inddraget, det vil der blive redegjort for i kommende afsnit.

Vi spurgte først til det brede tværfaglige samarbejde mellem medarbejdere og ledere på barnets skole. Her svarede 36,1% af respondenterne, at de oplever, at det tværfaglige samarbejde i barnets skoletilbud fungerer. 29,9% svarede, at de ikke oplever at samarbejdet på tværs i barnets skoletilbud fungerer.

Har du en oplevelse af at det tværfaglige samarbejde omkring dit barn fungerer på barnets skole? (fx. mellem lærere, støttepædagoger, inklusionspædagoger, skoleledelse)

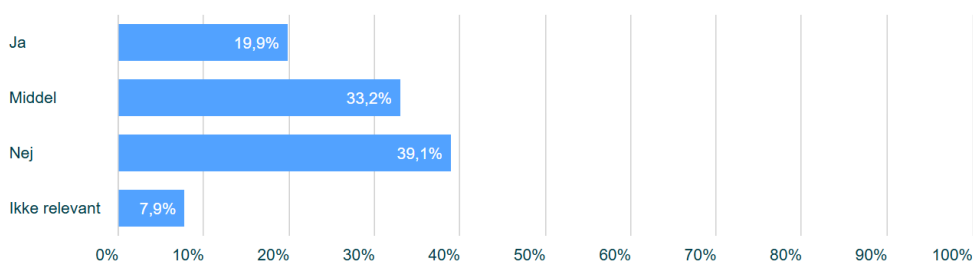

Hvis vi opdeler besvarelsenerne til dette spørgsmål, og kigger på fordelingen mellem almen klasse i folkeskolen, specialklasse og specialskole, er der signifikante forskelle på oplevelsen, som understøtter tidligere fund i denne undersøgelse. For børn i en almen klasse i folkeskolen svarer 17,2% af respondenterne, at de oplever at samarbejdet på tværs fungerer, mens 44,9% svarer, at de ikke oplever, at samarbejdet på tværs fungerer. For børn i specialklasse svarer 39%, at de oplever, at samarbejdet på tværs fungerer, mens 23,9% svarer, at de

oplever samarbejdet på tværs ikke fungerer. For børn i specialskole oplever 59,1%, at samarbejdet på tværs fungerer, mens 16,3% oplever at samarbejdet på tværs ikke fungerer. Det bekræfter således tidligere fund at jo højere grad af specialisering i skoletilbud jo bedre oplevelse af samarbejdet mellem tilbuddet og forældrene.

Ligeledes har vi spurgt forældrene til oplevelsen af det tværsektorielle samarbejde. Dette inkluderer samarbejde mellem instanser som skole, kommune, PPR og børne- ungepsykiatri.

Har du en oplevelse af, at det tværsektorielle samarbejde omkring dit barn fungerer, og at I som familie bliver inddraget? (her tænkes fx. på samarbejde mellem skole, kommune, PPR, eller børne-ungepsykiatrien)

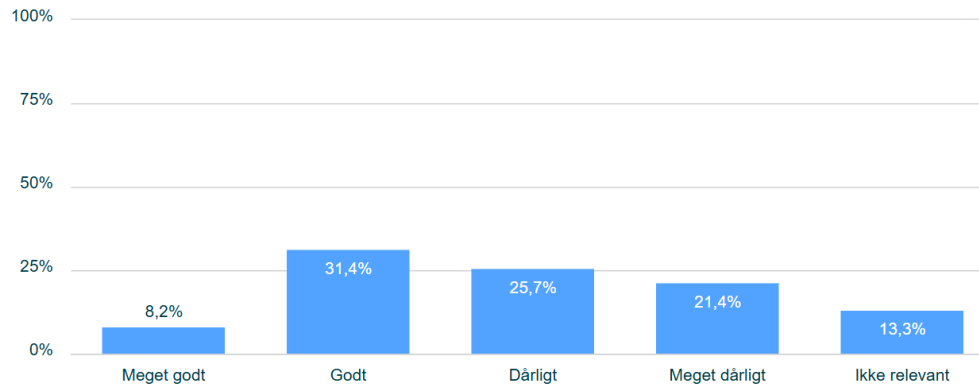

Når vi ser på besvarelsene, så svarer 39,1% af respondenterne, at de ikke føler, at der er et godt tværsektorielt samarbejde, hvor de bliver inddraget. 19,9% oplever, at der er et godt samarbejde, hvor de inddrages.

Ser vi på svarfordelingen mellem almen klasse i folkeskolen, specialklasse og specialskole, ligner de i høj grad de tidligere fund i undersøgelsen.

Vi har igen i år spurgt direkte til forældrenes oplevelse af samarbejdet med eksterne instanser, herunder PPR, og forældrenes oplevelse af den faglige kvalitet, herunder niveauet af autismspecifik viden.

Hvordan oplever du generelt samarbejdet med eksterne instanser (fx. PPR) i forbindelse med dit barns skoletilbud?

I forhold til det konkrete samarbejde med eksterne instanser, herunder PPR, svarede 8,2% af respondenterne, at det er meget godt. 31,4% af respondenterne svarer at de oplever, at samarbejdet er godt. Samlet svarer 47,1%, at samarbejdet er dårligt eller meget dårligt. Disse tal er stort set uændret fra undersøgelsen i 2024, hvor 8% svarede, at samarbejdet var meget godt, 32% svarede, at det var godt, og 44,8% svarede, at samarbejdet var dårligt eller meget dårligt.

Ligeledes spørger undersøgelsen ind til forældrenes oplevelse af faglig kvalitet, herunder autismespecifik viden hos eksterne instanser, herunder PPR. Samlet mener 53,1%, at der er lavt eller meget lavt niveau af faglig kvalitet og autismespecifik viden blandt eksterne instanser. 5,5% mener, der er et meget højt niveau, og 27,7% mener, der er et højt niveau af faglighed og autismespecifik viden.

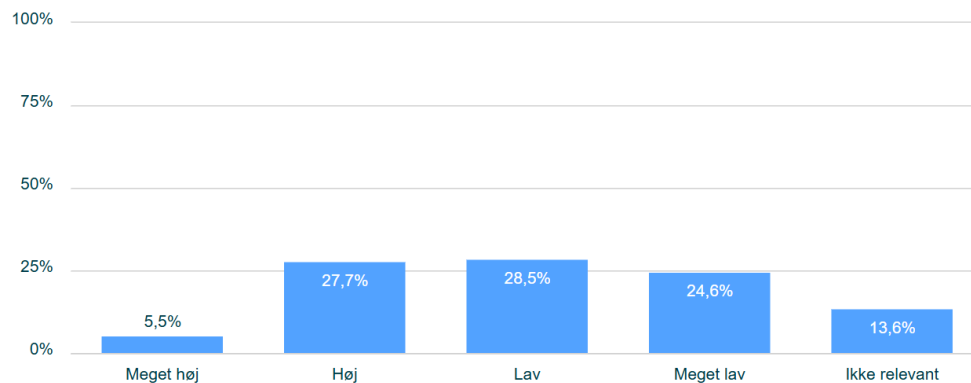
fbdcxdKommentarsporene viser et markant skel i forældrenes oplevelse af det tværfaglige og tværsektorielle samarbejde. De, der oplever, at samarbejdet fungerer, udtrykker stor tilfredshed og glæde. Men blandt dem, der er utilfredse, tegner der sig et klart mønster af frustration og oplevet svigt.

Flere forældre beskriver, at de i praksis ender med at være tovholdere på hele indsatsen omkring deres barn. De står med ansvaret for at koordinere mellem instanser, følge op og sikre fremdrift – fordi systemet ikke gør det. De peger på lange ventetider, knappe ressourcer og en massiv arbejdsbyrde i systemet, som fører til manglende kommunikation og information. Uden forældrenes aktive indsats går sagerne ofte i stå.

En gennemgående bekymring er silotænkning og manglende helhedssyn. Der opleves en manglende vilje eller evne til at arbejde på tværs af sektorer og fagligheder – og flere nævner, at fx PPR i praksis opfattes som værende på skolens side snarere end barnets og familiens.

Flere oplever desuden, at der mangler en tidlig og tydelig anerkendelse af barnets autistiske udfordringer – også når forældrene gentagne gange gør opmærksom på dem. Dette kan udvikle sig til et konfliktpræget samarbejde, hvor fagpersoners autoritet stilles over for forældrenes insisteren på barnets behov. Det svækker ikke kun relationen, men forsinker også den nødvendige støtte og indsats.

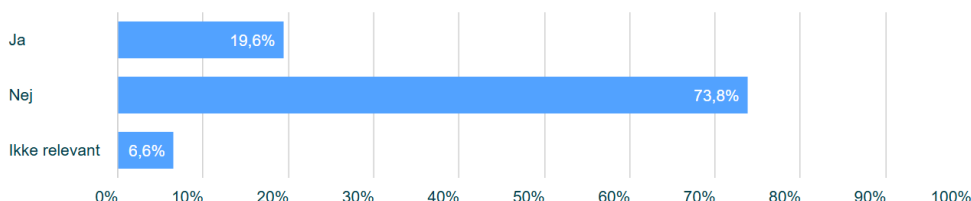
Hvordan oplever du generelt den faglige kvalitet herunder niveauet af autismespecifik viden hos eksterne instanser (fx. PPR)?

Kapitel 4: Mobning og trivsel

Trivsel handler om at føle sig som en del af et fællesskab og om ikke blive holdt udenfor. Autismeforeningen har spurgt respondenterne om, hvorvidt deres barn føler sig mobbet i skolen, og hvorvidt de har en oplevelse af at være en del af fællesskabet. I årets undersøgelse svarer 19,6% af respondenterne, at deres barn føler sig mobbet i skolen:

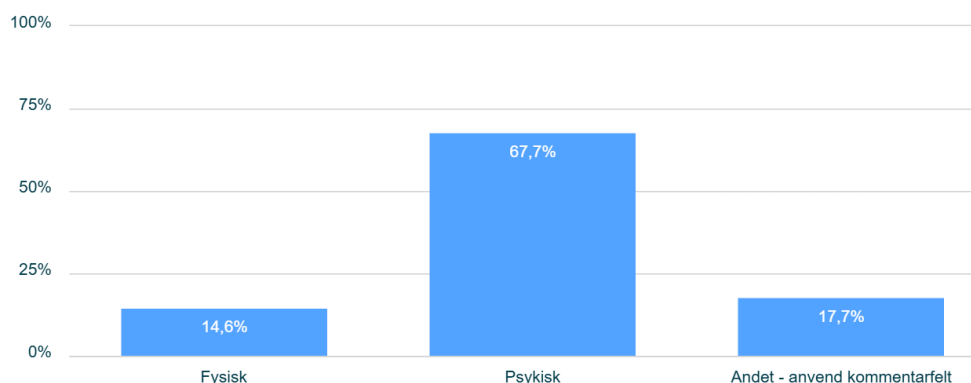
Oplever dit barn, at blive mobbet i skolen?

Vores respondenter havde mulighed for at svare på, hvilken type mobning børnene er blevet udsat for med valgmulighederne; fysisk, psykisk og andet. Her ses et flertal, som er blevet udsat for psykisk mobning med 67,7%.

Når forældrene skal svare på arten af mobning, fordeler det sig således:

Hvis du har svaret ja i sidste spørgsmål, hvilke(n) type(r) af mobning har dit barn været udsat for?

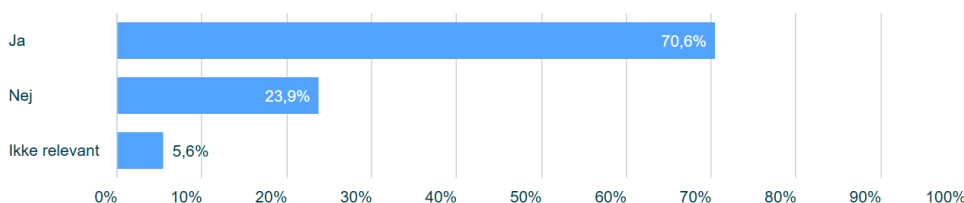
Flere forældre fremhæver i kommentarerne, at psykisk mobning ofte viser sig i form af nedladende bemærkninger og grimme ord – ikke mindst på sociale medier. Samtidig peger flere på, at mobning opleves i mindre grad på specialskoler, hvor der generelt er større forståelse og bedre rammer for børnenes trivsel. Selvom undersøgelsen ikke giver grundlag for entydige konklusioner, er det bemærkelsesværdigt, at flere beskriver en markant forbedring i deres barns trivsel ved skift fra almen- til specialtilbud. Det understreger behovet for en stærkere indsats mod psykisk mobning.

Et stresset børneliv

En del af kompleksiteten omkring socialt samspil og autisme handler om, at barnet tilpasser sig sine omgivelser, så godt det kan, og barnet generelt gør det, så godt det kan. Det betyder for nogle børn, at de bliver gode til at imitere andre og tilpasse sig en hverdag, hvor de maskerer autismen for at passe ind i fællesskabet. Når barnet har været i skole og kommer hjem, kan forældrene derfor opleve, at barnet afreagerer derhjemme, og barnet får måske nedsmeltninger eller har behov for at trække sig. Det sker som en konsekvens af, at barnet har taget sig sammen i skolen og derfor reagerer i de trygge omgivelser, som er til stede i hjemmet. På spørgsmålet om respondenterne oplever, at deres barn holder på sig selv i skolen og afreagerer derhjemme, svarer 70,6% af respondenterne ja.

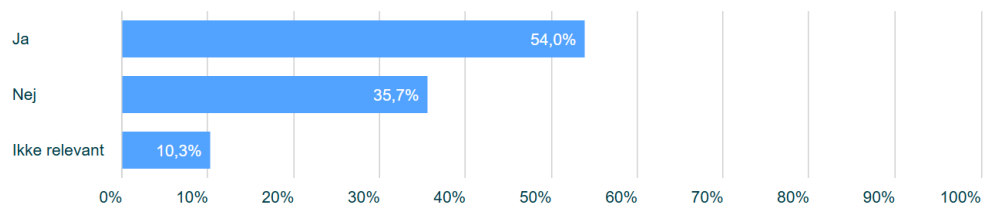
For at uddybe indholdet af respondenterne oplevelse her, har vi i undersøgelsen spurgt respondenterne, om de oplever, at skolen imødekommer deres bekymringer og udviser forståelse i disse situationer. Her svarer 54% ja og 35,7% nej. I 2024 lå disse tal på 51,8%, som svarede ja, og 35,9%, som svarede nej.

Oplever du, at dit barn holder på sig selv i skolen og efterfølgende afreagerer hjemme?

En anden problemstilling, der går igen i kommentarsporet, er, at skolen først imødekommer forældrenes bekymring, når barnet har udviklet ufrivilligt skolefravær. Dette er især bekymrende for hele den forebyggende indsats.

Hvis du har svaret ja til sidste spørgsmål, oplever du så at skoletilbuddet udviser forståelse for situationen?

Afslutning

For Autismeforeningen er det ikke afgørende, hvilken type skoletilbud et barn går i – men om barnet trives og får mulighed for at udvikle sig fagligt, socialt og personligt.

Der eksisterer en udbredt forestilling om, at autistiske børn kan tilpasses til altid at kunne fungere og inkluderes i den almene folkeskole. Det er ikke blot en misforståelse – det er en fejlslutning, som har alvorlige konsekvenser. For hvis rammerne omkring barnet ikke passer til dets behov, skaber det mistrivsel, isolation og i værste fald ufrivilligt skolefravær.

Inklusionsundersøgelsen 2025 dokumenterer, at virkeligheden fortsat halter alvorligt efter ambitionerne. Der mangler i vidt omfang autismespecifik viden hos de fagprofessionelle, og alt for mange børn bliver placeret i tilbud, der ikke kan møde deres behov. Resultatet er, at et støt stigende antal autistiske børn enten mistrives massivt i deres skoletilbud, oplever langvarigt og ufrivilligt skolefravær – eller helt står uden et skoletilbud. Det er ikke børnene, der skal laves om – det er skolesystemet, der skal indrettes med fleksible rammer og tilstrækkelig specialpædagogisk viden, så alle børn reelt kan få en meningsfuld skolegang.